

KURUKSHETRA vzw

Humanitaire hulp aan zieken, daklozen en vluchtelingen

secretariaat: Moortebeekstraat 102, 1700 Dilbeek, 02/465 82 49 - h.rondou@gmail.com
www.Kurukshetra.be - FB Kurukshetra

Nieuwsbrief

Februari 2018

Beste Vrienden

2017 was voor de werking van Kurukshetra vzw een goed jaar. Dankzij jullie hebben we de mensen en organisaties in India en België die in onze doelstellingen genoemd worden, behoorlijk financieel kunnen ondersteunen.

We hebben dit jaar echter ook moeten vaststellen dat de (werk)omstandigheden in de melaatsenkolonies van Brahmapuri en Dehradun drastisch veranderd zijn. Dat is een grote zorg voor de verantwoordelijke Pierre Reyniers en voor alle bewoners. Jullie vinden een neerslag van die bevindingen verder in deze nieuwsbrief. Sivananda Home gedijt goed en aan de bouwontwikkelingen in de Sivananda Ashram in Uttarkashi is weer een nieuw onderdeel toegevoegd, nl. het "Chidananda Home", bedoeld voor de opvang van oudere daklozen uit die regio. Ook hierover vinden jullie verder meer nieuws. Aan initiatieven in het kader van de vluchtelingenproblematiek hebben we eveneens ons steentje kunnen bijdragen.

We gaan dus met goede moed verder in 2018. We hopen ook nu weer nieuwe kansen te creëren en problemen op te lossen waar mogelijk.

Ik wil iedereen graag een gelukkig en gezond 2018 toewensen, een jaar waarin we weer ten volle kunnen samenwerken om mensen te helpen die in een achterstandssituatie verkeren.

Wij blijven jullie oprecht dankbaar voor jullie blijvende betrokkenheid en vriendschap voor al dit werk. Telkens weer zijn we verbaasd over wat er tot stand gebracht kan worden door een relatief kleine, maar bevlogen groep. Namens iedereen die we trachten te helpen onze dank.

Lisbeth Liebermann: voorzitter Kurukshetra vzw

Bezoek aan de melaatsendorpen

Kurukshetra: ontstaan en inspiratie

De band tussen Kurukshetra en KKM Handweaving, weefateliers voor leprapatiënten, is officieel bevestigd met de oprichting van Kurukshetra vzw in maart 1996. De vriendschap is ontstaan nadat we een paar jaar voordien een bezoek brachten aan Brahmapuri, de melaatsengemeenschap nabij Rishikesh.

'We' zijn 5 yogaleraars, opgeleid bij Yoga Vedanta Aalst, die toen een yogaprogramma volgden in de ashram van Swami Sivananda. Dit yogacentrum in Rishikesh is gerenommeerd in heel India en ver daarbuiten voor de degelijkheid van het onderricht en voor zijn vele sociale werken ten bate van zieken, daklozen, kinderen en melaatsen.

Swami Sivananda, overleden in 1963, was arts en een spiritueel meester die een grote stempel heeft gedrukt op de verspreiding van yoga in het Westen. Zijn leven, en dat van zijn opvolger, swami Chidananda, was een voorbeeld voor elkeen die met hen in aanraking kwam. Hun goedheid, gulheid en menslievendheid was aanstekelijk en hebben velen ertoe aangezet om hun verlangen naar persoonlijk comfort om te buigen naar het verlangen om mensen te helpen die in nood zijn. Zo is het ook ons vergaan: hun voorbeeld heeft ons doen nadenken en handelen.

Swami Chidananda heeft de wonden van de melaatsen eigenhandig verzorgd, van hen die verstoten waren en waar met een grote boog omheen gelopen werd. Indrukwekkend was de reactie van de zieken op zijn liefdevolle zorg en respect. Als volwaardig mens

beschouwd worden, ondanks de soms verschrikkelijke handicap van melaatsheid, is nog belangrijker dan medische zorg.

Elkeen, ongeacht zijn levensverhaal, is mens. In het mens-zijn is geen onderscheid. Deze kennis laten indalen naar hart en handen is een belangrijke oefening.

Toen de KKM Handweaving Society vroeg of we hun producten konden afnemen, hebben we niet gearzeld. Met hun handicap mooie weefwerken maken en zo voor een eigen inkomen zorgen, is moedig.

Sinds 1996 is Kurukshetra vzw uitgebreid met meer bestuurders, vrijwilligers en sympathisanten en heeft de vereniging ook andere projecten opgenomen. Iedereen doet mee in dezelfde geest, met een groot hart en een open hand.

Zo staat het in het Kurukshetra-logo getekend.

Hélène Rondou - secretaris

Huidige situatie in de melaatsenkolonies

Tijdens hun verblijf in India in het najaar van 2017 bespraken de bestuursleden de toestand van de melaatsenkolonies in Brahmmapuri en Dehradun met de verantwoordelijke, Pierre Reyniers. Ze vernamen van hem enkele alarmerende feiten. Ook in januari 2018 ontvingen we van hem nog een bevestiging van de vermelde problemen.

Brahmapuri

Er wonen nog maar 27 personen; 15 onder hen kunnen nog textiel weven. De bewoners worden ouder en hun aantal vermindert snel door meerdere overlijdens. Minder en minder mensen kunnen de weefgetouwen bedienen. Er dienen zich weinig jonge mensen met melaatsheid aan, gelukkig, wat echter niet betekent dat de ziekte in deze regio volledig is verbannen.

Daarenboven circuleren er berichten over onteigening van de grond. Deze kolonie lag in het verleden tamelijk ver van de bewoonde wereld. Langzamerhand echter rukt de huizenbouw op en de grond wordt nu door anderen geclaimd. In deze wereld van projectontwikkelaars en andere belanghebbenden is het moeilijk voor Pierre om zich staande houden.

Kurukshetra vzw had voorheen reeds beslist om de bewoners van Brahmmapuri die door ouderdom of ziekte niet meer kunnen werken, zo lang mogelijk financieel te ondersteunen. We hopen dan ook dat deze bewoners hun woonplaats kunnen blijven behouden.

Dehradun

De verkoop van weefproducten van de Nalapani kolonie ligt, met uitzondering van de goederen die Kurukshetra afneemt, al gedurende een jaar stil. Het blijkt dat andere "grotere" afnemers uit bijv. Duitsland, Frankrijk en Japan door allerlei omstandigheden hebben afgehaakt. Gevolg is dat er zich een enorme goederenvoorraad gevormd heeft die moeilijk kan verkocht worden. Om verdere toename te voorkomen heeft Pierre daarom een aantal drastische maatregelen moeten nemen:

- de werkers boven de 65 zijn op non-actief gesteld;
- alle werkzaamheden, zowel mbt de nieuwe productie in de ateliers van Nalapani als het klaarmaken voor verzending van de reeds aanwezige voorraad, zijn voorlopig stopgezet.

Er is, wegens het gebrek aan werk, al een jong echtpaar met hun kinderen naar Agra vertrokken.

De andere kolonies in Dehradun

De terreinen van Tara Parbat en Navjeevangram werden in beslag genomen door vastgoedmakelaars. Huizen moesten verlaten worden en de bewoners hebben hun intrek genomen in de ateliers die reeds ontruimd waren. Daarnaast ontstond er ook nog een probleem met de watertoevoer, omdat een waterleiding door bulldozers werd beschadigd.

Wat kan er gebeuren voor KKM/de melaatsenkolonies

Op termijn zal KKM mogelijk moeten stoppen. De daling van het aantal verkopen en verzendingen,

samen met de verhoogde kosten, zullen de inkomsten doen wegslinken.

Een mogelijke oplossing zou kunnen liggen in het betrekken van een lokale organisatie bij het beheer of in het verkrijgen van de noodzakelijke financiële steun van een al dan niet Westerse NGO.

Wat kan Kurukshetra vzw voor KKM/de melaatsenkolonies doen

We gaan in elk geval niet bij de pakken blijven zitten.

- Er volgt nog een zending goederen in mei/juni 2018.
- Eind dit jaar doen we een zo groot mogelijke bestelling om de voorraad in Nalapani zoveel mogelijk te verminderen en zo te garanderen dat we hier nog een hele tijd goederen kunnen blijven verkopen.
- Tijdens het paasverlof zullen een aantal bestuursleden nogmaals in India met Pierre en andere betrokkenen deze situatie bespreken.

Wij willen zo positief mogelijk een en ander tegemoet treden. Concreet betekent dit dat we nog zeker een paar jaar de nog aanwezige en nog aan te schaffen geweven stoffen blijven verkopen en we ondertussen samen met Pierre naar mogelijke oplossingen zoeken.

*Lisbeth Liebermann en Bert Jansen:
bestuursleden Kurukshetra vzw*

Pierre Reyniers

Chidandanda Home

Het ziekenhuis in Ganeshpur – Uttarkashi, dat met financiële steun van Kurukshetra gebouwd werd, ligt op een hoogte van 1160m in het Himalaya gebergte, in een gebied dat gevoelig is voor aardbevingen. De bewoners van de omliggende dorpen zijn hoofdzakelijk landbouwers die rijst en tarwe telen op de eeuwenoude terrassen van de bergflanken.

In het ziekenhuis is er dagelijks consultatie. Twee keer per week is er ook een tandarts en een oogarts aanwezig. Meerdaagse oogkampen, waarin specialisten oogoperaties doen, gaan 3 à 4 keer per jaar door. Voor alle medische verrichtingen wordt er aan de patiënten een zeer laag tarief aangerekend.

In 2017 werd de tweede en laatste verdieping van het ziekenhuis gebouwd.

Kurukshetra kon met de opbrengst van onder meer de Indische maaltijd en de subsidies van Aalst en Dilbeek 14.000 euro bijdragen voor de constructie.

Enkele bestuurders en vrijwilligers van Kurukshetra konden respectievelijk in september en in december 2017 ter plaatse de vorderingen van de werken aanschouwen. De dokter, die permanent in het ziekenhuis werkt, betreft met zijn gezin een gedeelte van de tweede verdieping. Het andere gedeelte zal dienst doen als Chidananda Home, waar een tijdelijk

Chidananda Home in opbouw

ke opvang voor zieke daklozen wordt voorzien. Er is een ruime veranda over de ganse verdieping opgetrokken. De elektriciteit en bepleistering zijn ondertussen afgewerkt, alsook de deuren en ramen.

In 2018 wordt een isolerend onderdak geplaatst, het sanitair en de keuken worden afgewerkt en Chidananda Home zal officieel geopend worden. Het ziekenhuis zal dan volledig afgewerkt en operationeel zijn.

De vrijwilligers en sympathisanten van Kuruksheetra hebben het mogelijk gemaakt om zo dagelijkse medische verzorging te bieden aan de armste bergbewoners; tandverzorging en oogoperaties te organiseren en opvang te voorzien voor wie ziek is en die geen onderdak heeft.

Proficiat !

Kuruksheetra vzw IBAN BE29 0012 8701 2164 BIC GEBABEBB

Kuruksheetra is aangesloten bij de Raad voor Internationale Samenwerking (RIS) in Aalst en Dilbeek, en bij de Adviesraad voor Ontwikkelingssamenwerking Antwerpen (AROSA).

Kuruksheetra: Vluchtelingenwerking

Buiten het mee voorzien van een wekelijkse ontbijt voor vluchtelingen en transmigranten aan het Maximiliaanpark in Brussel droeg Kuruksheetra vorig jaar bij aan twee specifieke acties.

Een eerste initiatief was het mogelijk maken van de gezinshereniging in België van een Palestijns-Syrische mama met haar 2 kinderen die in Libanon verbleven. De familie was omwille van het oorlogsgeweld van Syrië naar Libanon gevlucht. Daar overleed de vader door onvoldoende medische zorg. Muna, de mama, moest in Syrië de overlijdensdocumenten van haar man in orde laten brengen. Het was 2015 en Muna had het ongeluk dat Libanon op het ogenblik van haar terugkeer, de grens met Syrië sloot. Ze moest haar kinderen alleen in Libanon achterlaten. Ze besloot om samen met haar zuster en diens kindje van 3 jaar via Turkije naar Europa te vluchten.

Na een lange, gevaarlijke tocht bereikten ze België en vroegen hier asiel aan. Er werd een fonds opgericht om de juridische en administratieve kosten van de moeizame gezinshereniging met de kinderen Aya en Mohammed te dekken. Eind juli 2017 was, na 2 jaar, eindelijk alles rond. Het weerzien op de luchthaven van Zaventem was uitermate emotioneel. Aya (15 jaar) kwam van dit alles getuigen op de avond die we rond vluchtelingen inrichtten in "De Brug" in Aalst.

Buiten de getuigenis van Aya waren er diezelfde avond optredens van Hussein, een luitspeler uit Irak, en zijn vrouw; van Djellza, een Kosovaarse niet-begeleide minderjarige; en de getuigenis en "debke" dans van Mustapha, een Palestijnse vluchteling uit Libanon. Een zeer geslaagd en gesmaakt initiatief, dat uitnodigt tot meer.

Een tweede bijdrage leverde Kuruksheetra aan het mogelijk maken van een oogoperatie voor Ayham. Ayham, een Syrische jongen, had tijdens een bombardement in zijn dorp een oog verloren en zijn gezichtje was zwaar gehavend. Hij werd voor dringende geneeskundige zorgen over de grens met Libanon gesmokkeld. Een oogoperatie was nodig, maar als illegale vluchteling kon hij geen beroep doen op de reguliere medische voorzieningen. De ouders hadden ook niet de middelen om zelf financieel in te staan voor de operatie. Dankzij vele giften konden we, vanuit België, het nodige geld inzamelen en aan hen overmaken, waardoor de oogoperatie met succes kon uitgevoerd worden.

Hartelijk dank aan iedereen hiervoor.

Een gezin gelukkig herenigd

Aya getuigt

Ayham